

Література:

1. Ariely, D., & Wertenbroch, K. (2002). Procrastination, Deadlines, and Performance: Self-control by Precommitment. *Psychological Science*, 13(3), 219–224. Copyright is by permission of the © American Psychological Society.
2. Кирилл Еськов, «История Земли и жизни на ней: От хаоса до человека». — М.: НЦ ЭНАС, 2004. — 312 с. — 10 000 экз. ISBN 5-93196-477-0

УДК 338.24

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО АУДИТУ ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ

Л.О. Мітюк, Л.Ю. Матвійчук

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»

пр. Перемоги, 37, м. Київ, 03056

e-mail: kalishl.y@gmail.com

Сучасний стан туристичних ресурсів ставить низку питань збереження світової та національної природної, а також історико-культурної спадщини. Підвищення рівня раціональності використання туристичних ресурсів є важливим завданням державного значення, яке можливе за умови оцінки безпеки використання туристичних ресурсів. Така оцінка здійснюється шляхом проведення їх екологічного аудиту.

Враховуючи актуальність вказаного вище питання, проблеми екологічного аудиту досліджували такі вітчизняні та зарубіжні вчені: Л. Максимів, Я. Мех, О. Михайлюк, І. Пожарицька, І. Потравний, В. Шевчук та інші. Інформаційно-аналітичне забезпечення, теоретико-економічні засади екологічного аудиту вивчали В. Базилевич, Н. Гончаренко, Г. Купалова та інші. Інтеграцію та розвиток екологічного аудиту в системі управління середовищем досліджували Т. Галушкіна, Л. Грановська, У. Новак, Г. Серов, В. Сидорчук.

За твердженням проф. Галушкіної Т.П., екологічний аудит в Україні розвивається як один з видів діяльності на ринку робіт і послуг природоохоронного призначення, що підлягає ліцензуванню; як аудит природокористування, який започатковано у сфері надрокористування, а в перспективі охопить і інші сфери природокористування; екологічний аудит території (міста, району), який на сьогодні розроблено найменшою мірою [1].

Необхідність проведення екологічного аудиту туристичних ресурсів зумовлена потребою суб'єктів туристичної діяльності у отриманні інформації про екологічний стан туристичних об'єктів. На нашу думку, за ознакою «об'єкт аудиту» доцільно виділяти аудит туристичних об'єктів, аудит туристичних територій і аудит суб'єктів туризму.

Зважаючи на специфіку нашого дослідження та підходи вчених до сутності зазначеного поняття, під екологічним аудитом туристичних ресурсів будемо розуміти — засіб підвищення рівня раціональності використання туристичних ресурсів, що здійснюється в інтересах туристичних регіонів і держави та пов'язаний з перевіркою діяльності туристичних суб'єктів господарства, стану туристичних об'єктів та територій з метою встановлення відповідності вимогам екобезпеки, та одержання достовірної інформації про стан, діяльність об'єкта аудита і формування на її основі аудиторських висновків [2].

Таким чином, визначена типологія екологічного аудиту туристичних ресурсів дозволить обґрунтувати методологічні засади його проведення з урахуванням балансу потреб і вимог усіх суб'єктів економіко-екологічних відносин туризму, що виникають у процесі використання туристичних ресурсів, територій та об'єктів.

Література:

1. Галушкіна Т.П. Еколого-збалансовані пріоритети розвитку територій: концептуальні засади та організаційний механізм: монографія / Т.П. Галушкіна, Л.М. Грановська. — Херсон: В-во ХДУ, 2009. — 372 с.
2. Матвійчук Л.Ю. Рационалізація використання та охорони туристичних ресурсів: діагностика та механізм забезпечення: монографія / Л.Ю.Матвійчук. — Луцьк: Волиньполіграф, 2011. — 340 с.

УДК 502/504

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ АТОМНОЙ И ВЕТРОЭНЕРГЕТИКИ

А.А. Матасова, К.В. Резникова, Л. И. Евтеева
Национальный технический университет Украины
«Киевский политехнический институт»
пр. Победы, 37, г. Киев, 03056
e-mail: Sandra1992@i.ua

На сегодняшний день актуальным вопросом является переход от атомной энергетики к возобновляемым источникам энергии. Такие страны как Китай, Германия, Япония и Индия производят больше электрической энергии из возобновляемых источников, чем из атомной энергии. В 2012 году была выработано 45 ГВ ветровой по сравнению с 1,2 ГВ атомной энергии. В 2012 году ветроэнергетика произвела около 500 ТВт/часов, а атомные электростанции (АЭС) — меньше 100 ТВт/часов электроэнергии. [1]

Целью работы является сравнение количественных и качественных показателей атомной и ветровой энергетики.

При работе атомной и ветровой электростанции в окружающую среду не выбрасываются продукты сгорания топлива, не используется кислород (для процесса горения). Однако и атомная и ветровая энергетика имеет свои недостатки и достоинства. Ядерная энергетика обеспечивает стабильное, непрерывное энергоснабжение, АЭС зачастую имеют большую мощность, занимают довольно небольшую территорию. Однако, атомная энергетика имеет весомые недостатки: не совершенность технологии утилизации опасных радиоактивных отходов, необходимость обеспечения безопасности на станции, проблема вывода из эксплуатации энергоблоков, отработавших свой срок, а также значительные затраты на строительство объекта, в среднем 7,5 млрд. дол. [2]. В отличие от атомной энергетики ветровая не имеет отходов производства энергии, является намного безопасней, занимает большую площадь территории, но часть её можно использовать для сельскохозяйственных целей. Тем не менее, ветроэнергетика имеет свои недостатки: непостоянная и нерегулируемая выработка энергии, относительно невысокий выход электроэнергии с одной турбины, возможны глобальные изменения климата вследствие внедрения масштабной сети ветровых установок. [3]

Проанализировав недостатки и достоинства атомной и ветровой энергетики, можно сделать вывод, что ветровая энергетика является более безопасной и экологически чистой. Мировое сообщество постепенно снижает темпы развития атомной энергетики и увеличивает производство электроэнергии с помощью ветровых установок. Об этом свидетельствует увеличение иностранных инвестиций в развитие украинской ветроэнергетики. Эффективность данного проекта гарантирована выгодным географическим положением с высоким ветровым потенциалом на востоке страны.